

Zpětná reflexe kurzu Audiocafé

Kurz mě velice bavil, a proto si jej chci znova zopakovat i v následujícím semestru – tedy mém posledním na žurnalistice. Na všech setkáních vždy panovala příjemná atmosféra, čemuž dle mého názoru pomohla také změna prostředí. Doposud jsem absolvovala všechny předměty pouze na katedře a tohle tak musím označit za změnu velmi příjemnou. Člověk kolikrát zapomněl, že je ve škole a já osobně jsem tak i z tohoto důvodu chodila na setkání velmi ráda. Nebrala jsem to jako povinnost, ale spíše radost. Ačkoliv mě samozřejmě některá témata bavila méně a jiná naopak více.

Momentálně pracuji v televizi, což je také zaměření, nebo směr, kterému se primárně věnuji i při studiu. Tento kurz byl pro mě první větší příležitostí pro náhled do zákulisí tvorby rozhlasových pořadů nebo zpracovávání audia jako takového. Bavilo mě, že jsme měli možnost setkat se s reálnými tvůrci, kteří s námi sdíleli i úskalí své tvorby a nástrahy, kterým musely čelit. Neměli problém například zpětně reflektovat svou práci a říct, co by například udělali jinak. Stejně tak neměli problém mluvit o mnohdy tabuizovaných aspektech této práce jako jsou třeba finance. Sama jsem mnohdy přemýšlela, jak to s jejich sháněním na různé nekomerční projekty vlastně je. Díky kurzu už mám i o tomto ucelenější představu. Je to sice jen můj subjektivní dojem, ale ze všech hostů jsem cítila upřímnost a otevřenost.

Audio tvorbu poslouchám, nicméně se jedná většinou o rozhovory, nebo takzvané true crime podcasty, ve kterých vystupuje více lidí. Málokdy se ale věnuji čistě poslechu. Většinou to spojím s nějakou jinou aktivitou, ať už se jedná o řízení, uklízení nebo třeba vaření. Bylo tak pro mě příjemnou změnou zaměstnávat pouze jeden ze svých smyslů a směřovat veškerou mou pozornost pouze k poslechu. Zároveň pro mě bylo velkým překvapením, že mě to takto baví a že mi to také navozuje jistý pocit klidu. Tento návyk mi po skončení kurzu navíc také zůstal.

Předmět mi doporučila kamarádka, takže jsem o jeho průběhu měla základní představu, nicméně realita má očekávání předčila. V rámci diskuze se vždy probírala zajímavá témata, a ačkoliv jsem sama otázku nikdy nepoložila, přišla jsem si jako bych byla její aktivní účastník.

Upřímně mi nejvíce utkvělo v paměti to vůbec první setkání. Konkrétně první autorský zvuk k poslechu. Překvapila mě volba tématu. Mě samotnou by totiž upřímně vůbec nezaujalo. Autor mu byl ale schopen dát takovou formu, že mě dokázal pohltil. Nedávno jsem před svým domem viděla pokácený strom, který bych normálně téměř bez povšimnutí přešla. Teď tomu ale bylo jinak a pohled na něj ve mně okamžitě vyvolal vzpomínku na hodinu ze začátku semestru. Nečekala jsem, jak zajímavě, a hlavně komplexně se dá pojmout příběh pokáceného stromu. Sama pracuji ve zpravodajství, které mě naučilo přemýšlet o tématech hlavně věcně a informativně. Kurz mi ale zase připomněl, že existují i jiné způsoby uvažování.